

Μητροπολίτης Μεσογαίας: Τα τέσσερα στοιχεία της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος - Μήνυμα Πεντηκοστής

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής](#)

Τέσσερα βασικά χαρακτηριστικά που συμπυκνώνουν το νόημα της καθόδου του Αγίου Πνεύματος και αποκαλύπτουν την παρουσία και την ενέργειά Του στη ζωή των πιστών βρίσκονται στο επίκεντρο του μηνύματος του Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου για την εορτή της Πεντηκοστής 2026.

Όπως επισημαίνει, «τὸ πρῶτο στοιχεῖο εἶναι ἡ ἐνότητα, αὐτὴ ἡ αἴσθησις τῆς κοινωνίας ποὺ τόσο τὴν χρειαζόμαστε», αναδεικνύοντας τὴ σημασία τοῦ «ὁμοθυμαδόν» καὶ τοῦ κοινού ἐκκλησιαστικοῦ βιώματος ποὺ ἐνώνει τοὺς ἀνθρώπους πέρα ἀπὸ διαφορὲς καὶ ἀντιθέσεις.

Δεύτερο γνῶρισμα εἶναι «ἡ αἴσθησις τῆς δυνάμεως τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, ὅτι Αὐτὸς ἐνεργεῖ μέσα μας», ἡ βεβαιότητα ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μεταμορφώνει τον

άνθρωπο και επεμβαίνει δυναμικά στη ζωή του.

Ιδιαίτερη αναφορά κάνει ο Σεβασμιώτατος και στην «εύλογημένη διαφορετικότητα», η οποία δεν διαιρεί αλλά εμπλουτίζει την ενότητα της Εκκλησίας. Όπως τονίζει, πρόκειται για τη διαφορετικότητα που «ἀναδύει τοῦ καθενός μας τὸ πρόσωπο καὶ μᾶς ἐνώνει μεταξύ μας καὶ μὲ τὸν Θεό», μέσα από τα ξεχωριστά χαρίσματα που προσφέρει ο Θεός σε κάθε άνθρωπο.

Τέλος, υπογραμμίζει ως καρπὸ της Πεντηκοστής την πνευματικὴ πληρότητα: «ἡ πληρότητα, ἡ αἴσθηση ὅτι εἴμαστε γεμάτοι, ὅτι δὲν μᾶς λείπει τίποτα». Πρόκειται για την εμπειρία της παρουσίας του Ἁγίου Πνεύματος που γεμίζει την καρδιά του ανθρώπου με ειρήνη, βεβαιότητα και αἴσθηση της θείας χάριτος.

Καταλήγοντας, ο Μητροπολίτης εύχεται ὅλοι οι πιστοὶ να βιώσουν προσωπικά την παρουσία του Ἁγίου Πνεύματος και να πορεύονται ως αληθινὰ «αγιοπνευματικοὶ ἄνθρωποι» μέσα στην καθημερινότητά τους.

Αναλυτικὰ το μήνυμα του Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου για την εορτὴ της Πεντηκοστής:

Ἡ Ἐκκλησία μας τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστής γιορτάζει τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ἔλευσή Του στὶς ψυχὲς τοῦ καθενός μας. Ὁ κάθε ἕνας μας ἔχει αὐτὴν τὴν προσδοκία νὰ ἔλθει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μέσα του, νὰ τὸν ἀλλάξει, νὰ τὸν μεταμορφώσει, νὰ τοῦ δώσει αὐτὸ πὸ τοῦ χρειάζεται καὶ ἴσως δὲν τὸ ξέρει, νὰ ἀποκτήσει τὴν αἴσθηση τῆς θεϊκῆς παρουσίας ὄχι μόνον γύρω του ἀλλὰ μέσα του.

Τὸ πρῶτο στοιχεῖο πὸ ἔχει ἡ ἔλευση καὶ ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κρύβεται πίσω ἀπὸ τὶς λέξεις «ὁμοθυμαδόν» καὶ «ἐπὶ τῷ αὐτῷ». Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς ἀποστόλους: μὴν ἀπομακρυνθεῖτε ἀλλὰ νὰ παραμείνετε ὅλοι μαζί στὴν Ἱερουσαλήμ «ἕως οὔ ἐνδύσασθε δύναμιν ἐξ ὕψους». Τοὺς εἶπε λοιπὸν νὰ μείνουν προσδοκῶντας τὴ δύναμη τὴν ἐξ ὕψους, ἡ ὁποία εἶναι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ βλέπουμε ὅτι οἱ ἀπόστολοι παραμένουν, ὅπως ἀναφέρεται στὶς Πράξεις, «ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ», στὸν ἴδιο χῶρο, μαζεμένοι, μὲ κοινὴ προσδοκία καὶ ἕνα πνεῦμα.

Αὐτὸ τὸ φρόνημα τῆς κοινωνίας, ἡ αἴσθηση ὅτι δὲν μᾶς χωρίζουν οἱ διαφορὲς μας εἶναι πὸ πιστοποιεῖ τὴν συγγενειὰ μας μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὴν ἐγγύτητά μας μαζί Του, τὸ ἂν ὑπάρχει κἀπως στὴ ζωή μας. Δὲν μᾶς χωρίζουν οἱ ἀντιθέσεις μας. Δὲν μᾶς χωρίζουν τὰ λάθη τῶν ἄλλων, ἀλλὰ εἴμαστε ὅλοι μαζί. Μᾶς ἐνώνει ὁ ἕνας καὶ κοινὸς στόχος. Μᾶς ἐνώνει ἡ κοινὴ προσδοκία. Μᾶς ἐνώνει αὐτὸ τὸ ἴδιο πνεῦμα τὸ ὁποῖο περιμένουμε νὰ λάβουμε. Ὅταν νοιώθουμε δυσκολίες, ὅταν νοιώθουμε ξένοι,

τότε απουσιάζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτὴ ἡ χαρὰ ποὺ νοιώθουμε ὅταν εἴμαστε μαζί στὴν ἐκκλησία, «ὁμοθυμαδόν», «ἐπὶ τῷ αὐτῷ» προσδοκῶντας τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ποὺ δικαιολογεῖ τὴν παρουσία μας στὴ Θεία Λειτουργία.

Ἐπὶ ἄλλο, ὑπάρχει ἕνα δεύτερο στοιχεῖο τὸ ὁποῖο κρύβεται πίσω ἀπὸ τὴν ἔκφραση ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἦρθε «ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας», σὰν ἕνα ρεῦμα ἀπότομο. Αὐτὸ ἐκφράζει τὴν δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δὲν εἶναι μόνο ὅτι γίνεται δυνατὸς ὁ χριστιανὸς ἀλλὰ εἶναι ὅτι αἰσθάνεται τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μπορεῖ τὰ πάντα νὰ ἀλλάξει γύρω του, ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ ἀλλάξει καὶ τὰ πάντα μέσα του. Μετά, λοιπὸν, τὴ δική μας κοινωνία καὶ ἐνότητα ἔρχεται ἡ αἴσθησις τῆς ξαφνικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ ποὺ παρεμβαίνει στὴ ζωὴ μας.

Ἐπὶ ἄλλο, ὑπάρχει καὶ κάτι ἀκόμη. Ἐρχεται τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ὑπογραμμίζει τὴ διαφορετικότητα τῶν ἀνθρώπων• «ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις». Ἐχομε διαφορετικὲς γλώσσες, διαφορετικὰ δῶρα. Μιὰ διαφορετικότητα ποὺ δὲν χωρίζει ἀλλὰ συμπληρῶνει καὶ ἐνώνει. Χαιρόμαστε ποὺ ὁ Θεὸς δίνει στὸν κάθε ἕνα μας ἕνα διαφορετικὸ δῶρο. Παναγιουργεῖ ἡ ψυχὴ μας μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀρμονία τῆς Πεντηκοστῆς. Δὲν μᾶς ἐνοχλεῖ ὅτι ὁ ἄλλος μπορεῖ νὰ ἔχει διαφορετικὴ ἔκφραση καὶ διαφορετικὴ ἴσως αἴσθησις τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἦταν τόσο διαφορετικοί• ὁ Πέτρος ἀπὸ τὸν Παῦλο, ὁ Ἰωάννης ἀπὸ τὸν Πέτρο. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας• ὁ Μέγας Βασίλειος ἀπὸ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο. Ἐντελῶς διαφορετικοὶ ἄνθρωποι μὲ ἄλλα δῶρα, ἐκφράζοντας ὅμως τὴν ἴδια ἀλήθεια.

Καὶ ἕνα τέταρτο στοιχεῖο• «ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου». Γέμισαν ἀπὸ τὴν αἴσθησις καὶ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γέμισε ὁ οἶκος ποὺ ἦσαν καθήμενοι, καὶ μετὰ γέμισαν καὶ οἱ καρδιές τους μὲ αὐτὴν τὴν αἴσθησις τῆς πληρότητος, τοῦ ὅλου, ὅτι τὰ ἔχομε ὅλα καὶ δὲν μᾶς λείπει καὶ τίποτα. Τὰ πάντα μᾶς δίνει ὁ Θεός. Οἱ μικρὲς ἀναταραχὲς καὶ διαταραχὲς αὐτῆς τῆς ζωῆς δὲν εἶναι τίποτα. Εἶναι ἀπλῶς γιὰ νὰ μᾶς θυμίζουσι ὅτι δὲν γίναμε ἀκόμη οὐράνιοι καὶ ὅτι ἀκόμη πατᾶμε στὴ γῆ. Λίγο νὰ μᾶς ταπεινῶνουν καὶ κάπως νὰ μᾶς προσγειῶνουν.

Τὸ πρῶτο λοιπὸν στοιχεῖο εἶναι ἡ ἐνότητα, αὐτὴ ἡ αἴσθησις τῆς κοινωνίας ποὺ τόσο τὴν χρειαζόμαστε. Τὸ δεύτερο στοιχεῖο εἶναι ἡ αἴσθησις τῆς δυνάμεως τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, ὅτι Αὐτὸς ἐνεργεῖ μέσα μας. Τὸ τρίτο εἶναι ἡ εὐλογημένη διαφορετικότητα ποὺ ἀναδύει τοῦ καθενός μας τὸ πρόσωπο καὶ μᾶς ἐνώνει μεταξύ μας καὶ μὲ τὸν Θεό. Τὸ τέταρτο εἶναι ἡ πληρότητα, ἡ αἴσθησις ὅτι εἴμαστε γεμάτοι, ὅτι δὲν μᾶς λείπει τίποτα.

Νὰ δώσει ὁ Θεὸς νὰ ἀποκτήσει ὁ καθένας μας τὴν δική του αἴσθησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν πιστοποίησι ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μέσα του. Ἡ χάρις Του νὰ κυριαρχεῖ

καὶ στὴ ζωὴ μας καὶ στὴν ψυχὴ μας καὶ νὰ μᾶς μεταμορφῶνει γιὰ νὰ μπορούμε ἔτσι νὰ πορευόμαστε καὶ ἐμεῖς ὡς ἁγιοπνευματικοὶ ἄνθρωποι σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ νὰ ἀξιωθοῦμε ἐν τελειότητι νὰ ἀντικρύσουμε τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ στὴ Βασιλεία Του. Ἀμήν.